

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 8

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 4 ianuarie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 440 din 26 octombrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7 și 12 din Codul de procedură penală	1-3	juridice de drept privat și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național	6-9
Decizia nr. 441 din 26 octombrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.....	4-5	1.636/2004. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, cu modificările ulterioare, referitoare la avizarea unităților de tehnică medicală	10-14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
943/2004. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind aprobarea repartizării pe județe a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior care poate fi recoltată în anul 2004 din pădurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, din pădurile proprietate privată a persoanelor fizice și a persoanelor		1.682/611/2004. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 172/113/2004 pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate din bugetul de stat și din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate în anul 2004	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 440

din 26 octombrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și 12
din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și 12 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Anna-Maria Tinu și Tamara Tinu în Dosarul nr. 10.263/2004 al Judecătoriai Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, pot fi reglementate exclusiv de legiuitor. Termenul de 20 de zile prevăzut de art. 278¹ alin. 12 din Codul de procedură penală nu este de natură a afecta dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției, ci, dimpotrivă, este expresia dreptului la un proces echitabil care implică toate garanțiile procesuale penale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 iulie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 10.263/2004, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 7 și 12 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Anna-Maria Tinu și Tamara Tinu în dosarul cu numărul de mai sus, având drept obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei soluții de netrimitere dispusă de parchet.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală restrânge dreptul părților și al instanței la lămurirea cauzei prin probe, deoarece singura dovadă admisă pentru a servi la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni este doar aceea cu înscrisuri. Prin urmare, nu se poate vorbi despre respectarea dreptului la apărare, a dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime ori despre un proces echitabil. În speța dedusă judecării autorii excepției susțin că nu au posibilitatea să solicite instanței administrarea de probe noi, care să dovedească existența infracțiunii, și atâta timp cât acestea nu au fost administrate în fața organului de urmărire penală, materialul probator nu poate fi completat.

Dispozițiile alin. 12 al aceluiași articol sunt de asemenea neconstituționale, deoarece termenul de 20 de zile este un termen imperativ, și nu de recomandare, iar nerespectarea lui atrage nulitatea actului întocmit după împlinirea lui. Or, într-o atare situație nu se mai poate pune în discuție respectarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la termenul rezonabil, întrucât durata unui proces nu poate fi previzibilă.

Judecătoria Sectorului 1 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, în ceea ce privește art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, acesta trebuie interpretat și aplicat împreună cu dispozițiile alin. 8 al aceluiași articol. Or, din economia textelor arătate se desprinde concluzia că instanța de judecată are în vedere, în momentul soluționării plângerii, întreg materialul probator existent la dosarul cauzei, care, deși nu a fost administrat în mod nemijlocit de către aceasta, poate conține și alte mijloace de probă decât înscrisuri. Mai mult decât atât, în condițiile alin. 8 lit. b), instanța poate dispune desființarea soluției și trimiterea cauzei procurorului în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, situație în care dispozițiile art. 333 alin. 2 din Codul de procedură penală se aplică în

mod corespunzător, sau, potrivit alin. 8 lit. c), poate reține cauza spre rejudecare, cu aplicarea dispozițiilor privind judecata în primă instanță și a căilor de atac. Prin urmare părțile interesate beneficiază de toate drepturile invocate de autor în susținerea excepției și nu se poate pune în discuție nerespectarea dreptului la apărare, a liberului acces la justiție sau a dreptului la un proces echitabil.

În ceea ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 12 din Codul de procedură penală, instanța de judecată opinează că termenul de 20 de zile este un termen de recomandare și nicidecum unul imperativ, așa cum susține autorul excepției. În situația în care legiuitorul ar fi dorit să-i dea o asemenea calificare, ar fi prevăzut, desigur, și sancțiunea aplicată în cazul nerespectării lui.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul României apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite de lege. În virtutea acestei dispoziții plângerea prevăzută de art. 278¹ din Codul de procedură penală a fost concepută de legiuitor ca o cale de atac în cadrul căreia instanța analizează legalitatea și temeinicia rezoluției sau ordonanței de netrimitere în judecată față de conținutul dosarului de urmărire penală. Aceasta rezultă din modul de reglementare a soluțiilor care pot fi pronunțate în urma verificării după criteriile și în condițiile arătate în alin. 8.

Instituirea unui termen de soluționare a plângerii transpune prevederile constituționale mai sus amintite potrivit cărora legiuitorul este singurul competent să reglementeze procedura de judecată. Astfel, termenul de soluționare, criticat de autorul excepției, dă expresie principiului celerității care stă la baza desfășurării procesului penal, potrivit art. 1 din Codul de procedură penală, precum și dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora părțile au dreptul la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Guvernul mai arată, în punctul său de vedere, că termenul de 20 de zile este un termen de recomandare, concluzie care se desprinde din absența unei sancțiuni procesuale pentru cazul depășirii lui.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele legale criticate nu opresc părțile interesate de a se adresa instanțelor judecătorești, de a fi apărate și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează, într-o societate democratică, desfășurarea unui proces echitabil, ci, dimpotrivă, dau expresie preocupării legiuitorului de a asigura soluționarea cauzelor penale într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 7 și 12 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Instanța, judecând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricărui înscrisuri noi prezentate. [...]*”

Instanța este obligată să rezolve plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice, de îndată și motivat, persoanei care a făcut plângerea, modul în care aceasta a fost rezolvată.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (2) și (3) referitoare la exercitarea neîngrădită a dreptului părților la un proces echitabil și ale art. 24 referitoare la „*dreptul la apărare*”, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care dispun în legătură cu „*dreptul la un proces echitabil*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin dispozițiile legale criticate s-a prevăzut posibilitatea atacării rezoluțiilor sau ordonanțelor de netrimitere în judecată dispuse de procuror, pe calea sesizării instanței de judecată căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

Fiind vorba de dispoziții de procedură judiciară, pe care legiuitorul are competența să le adopte potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, excepția ridicată în cauză nu ar putea fi admisă decât în cazul în care aceste dispoziții ar contraveni normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și 12 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Anna-Maria Tinu și Tamara Tinu în Dosarul nr. 10.263/2004 al Judecătoriei Sectorului 1 București. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

Suținerea autorilor excepției în sensul că dispozițiile legale atacate ar contraveni prevederilor art. 21 alin. (2) și (3) și ale art. 24 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind liberul acces la justiție, dreptul la apărare și la un proces echitabil este nefondată, deoarece, pe de o parte, aceste dispoziții legale sunt menite tocmai să asigure accesul la justiție în cauzele în care parchetul a emis acte de netrimitere în judecată, iar pe de altă parte, în plângerea formulată împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului nu se judecă însăși cauza, ci doar temeinicia și legalitatea soluțiilor pronunțate de procuror, pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a eventualelor probe scrise înfățișate instanței de părțile în proces.

În limitele obiectului aceste categorii de cauze, părțile care se plâng împotriva ordonanței sau rezoluției de netrimitere în judecată au posibilitatea să demonstreze atât caracterul incomplet al urmăririi penale, cât și aprecierea eronată a probelor pe care s-a întemeiat soluția emisă de procuror. În prima ipoteză, instanța admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, iar în cea de-a doua ipoteză, când probele existente la dosar sunt insuficiente pentru judecarea cauzei, instanța reține cauza spre judecare.

Nici o dispoziție legală nu împiedică partea interesată ca, atunci când apreciază că este posibilă administrarea altor probe pentru stabilirea adevărului, să solicite procurorului care a emis actul de netrimitere în judecată sau procurorului superior ierarhic să dispună, în condițiile prevăzute de lege, începerea sau redeschiderea urmăririi penale.

În ceea ce privește critica art. 278¹ alin. 12 din Codul de procedură penală, susținerile autorilor excepției nu pot fi primite, termenul de 20 de zile stabilit pentru soluționarea plângerii împotriva rezoluției sau a ordonanței de netrimitere în judecată urmărind, în mod explicit, asigurarea celerității procedurii, stabilirea acestui termen nefiind de natură să încalce prevederile constituționale invocate sau normele stabilite prin convențiile internaționale la care România este parte.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 441

din 26 octombrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Olt în Dosarul nr. 2.542/2004 al Tribunalului Olt — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă personal partea Camen Otto Silviu, constatându-se lipsa părții Gabriel Florescu, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea Camen Otto Silviu solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public arată că inexistența căii de atac a recursului împotriva încheierii pronunțate în temeiul textului de lege criticat este manifestarea prerogativei constituționale invocate de autor în susținerea excepției de neconstituționalitate, motiv pentru care solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 iulie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.542/2004, **Tribunalul Olt — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Olt în dosarul cu numărul de mai sus, având drept obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva încheierii pronunțate la data de 14 aprilie 2004 de Judecătoria Slatina prin care s-a admis plângerea formulată de partea Camen Otto Silviu, s-a reținut cauza spre rejudecare, în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, și s-a acordat termen la data de 19 mai 2004, dată la care au fost citate părțile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia, Parchetul de pe lângă Tribunalul Olt, susține că încheierea pronunțată în temeiul textului legal criticat, deși rezolvă o problemă esențială cu privire la sesizarea instanței și desfășurarea procesului penal, nu este supusă nici unei căi de atac și, pe cale de consecință, poate fi contestată numai o dată cu fondul. Această situație este de natură a aduce atingere dispozițiilor constituționale care consacră dreptul părților și al Ministerului Public de a

exercita împotriva hotărârilor judecătorești căile de atac, în condițiile legii. Consideră că, *de lege ferenda*, este necesară introducerea unui text de lege care să ofere posibilitatea celor interesați să se adreseze unei instanțe superioare de control judiciar, așa cum s-a reglementat în cazul încheierilor pronunțate în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală.

Tribunalul Olt — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece privarea părților interesate și a Ministerului Public de dreptul de a folosi o cale de atac împotriva încheierii pronunțate în temeiul textului legal criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 129. În opinia instanței de judecată, încheierea pronunțată potrivit art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală este o veritabilă hotărâre judecătorească, în sensul dispozițiilor art. 356 și următoarele din același cod, și s-ar fi impus inserarea în norma contestată a unor căi de atac, așa cum s-a reglementat pentru situațiile prevăzute la lit. a) și b) ale aceluiași articol.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul României apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit temeiului constituțional invocat, legiuitorul are competența exclusivă de a reglementa căile de atac. Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că accesul liber la justiție nu presupune în toate cazurile accesul la toate structurile judecătorești, întrucât legiuitorul poate institui reguli deosebite în considerarea unor situații diferite. În cazul prevăzut de art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, opțiunea legislativă în reglementarea căii de atac nu creează un privilegiu ori o discriminare între cetățeni în raport cu vreunul dintre criteriile prevăzute în art. 4 alin. (2) din Constituție, întrucât stabilirea condițiilor de exercitare a căii de atac se întemeiază pe deosebirile existente între hotărârile judecătorești care pot face obiectul unui recurs separat — sentințele menționate la art. 278¹ alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală — și, pe de altă parte, încheierea prin care instanța se învestește în urma plângerii persoanei interesate, potrivit textului legal criticat.

Astfel, încheierea prin care instanța se învestește cu judecarea cauzei în urma plângerii persoanei interesate împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimite în judecată are natura juridică de drept comun a oricărei încheieri prin care instanța, în urma verificării condițiilor prevăzute de lege (competența, legalitatea sesizării etc.), se învestește și reține cauza spre judecare. Situația este aceeași și în cazul sesizării instanței prin rechizitoriu, caz în care, de asemenea, nu se poate

exercita recurs, separat, împotriva încheierii în care instanța consemnează actul procesual al investirii cu judecarea cauzei, după verificarea legalității actului de sesizare și a îndeplinirii celorlalte condiții prevăzute de lege.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea competenței, precum și reglementarea utilizării căilor de atac împotriva încheierii prin care instanța de judecată a admis plângerea și a desființat rezoluția sau ordonanța procurorului de netrimiteră în judecată, reținând cauza spre judecare, sunt atributul exclusiv al legiuitorului, conform prevederilor art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Instanța pronunță una dintre următoarele soluții:[...]*”

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, reține cauza spre judecare, dispozițiile privind judecarea în primă instanță și căile de atac, aplicându-se în mod corespunzător.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 129 din Constituție referitoare la „*Folosirea căilor de atac*“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Olt în Dosarul nr. 2.542/2004 al Tribunalului Olt — Secția penală. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea repartizării pe județe a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior care poate fi recoltată în anul 2004 din pădurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, din pădurile proprietate privată a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național

În temeiul art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.063/2003 privind aprobarea volumului maxim de masă lemnoasă care poate fi recoltată în anul 2004, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă repartizarea pe județe a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior, care poate fi recoltată în anul 2004 din pădurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă repartizarea pe județe a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior, care poate fi recoltată în anul 2004 din pădurile proprietate privată a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă repartizarea pe județe a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior, care poate fi recoltată în anul 2004 din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național, prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — (1) Repartizarea pe deținători a volumelor maxime de masă lemnoasă pe picior, prevăzute în anexele nr. 1—3, se aprobă de către direcțiile teritoriale de regim silvic și de vânatoare, pe baza fundamentării realizate prin analiza și prelucrarea datelor din amenajamentele silvice, studiilor sumare de amenajare și studiilor de transformare a pășunilor împădurite, aprobate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, sau pe baza hotărârilor Conferinței a II-a de amenajare.

(2) Este interzisă alocarea cotei de tăiere de către direcțiile teritoriale de regim silvic și de vânatoare pe baza altor informații decât cele care au servit la fundamentarea

volumelor de material lemnos prezentate în anexele nr. 1—3 la prezentul ordin, cu excepția situațiilor care determină recoltarea produselor accidentale apărute după data intrării în vigoare a prezentului ordin și numai după realizarea precomptărilor impuse de normele tehnice silvice.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 624/2004 privind revizuirea pe categorii de resurse a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior care poate fi recoltată în anul 2004 și pe destinații pentru pădurile proprietate publică a statului administrate de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva și pentru aprobarea repartizării pe județe a volumului maxim de masă lemnoasă provenind din pădurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, din pădurile proprietate privată a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 6 septembrie 2004.

Art. 7. — Direcția de regim silvic și de vânatoare, împreună cu structurile teritoriale abilitate din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale controlează respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Nicolae Istudor,
secretar de stat

București, 13 decembrie 2004.
Nr. 943.

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

REPARTIZAREA PE JUDEȚE
a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior, care poate fi recoltată
în anul 2004 din pădurile proprietate publică a unităților
administrativ-teritoriale

JUDETUL	VOLUM (mii mc)
Alba	97.4
Arad	135.0
Argeș	14.5
Bacău	7.6
Bihor	162.5
Bistrița-Năsăud	473.9
Botoșani	0.1
Brașov	250.0
Brăila	0.5
Buzău	1.0
Caraș -Severin	54.0
Călărași	1.0
Cluj	35.5
Constanța	0.0
Covasna	85.0
Dâmbovița	2.3
Dolj	0.5
Galăț	0.5
Giurgiu	0.1
Gorj	0.6
Harghita	115.0
Hunedoara	60.0
Ialomița	0.4
Iași	0.6
Ilfov	10.5
Maramureș	77.0
Mehedinți	0.4
Mureș	200.0
Neamt	20.0
Olt	0.3
Prahova	0.7
Satu-Mare	38.0
Sălaj	19.5
Sibiu	274.4
Suceava	130.0
Teleorman	0.7
Timiș	26.0
Tulcea	0.0
Vaslui	0.4
Vâlcea	0.6
Vrancea	3.5
TOTAL	2300

REPARTIZAREA PE JUDEȚE
a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior, care poate fi recoltată
în anul 2004 din pădurile proprietate privată a persoanelor fizice
și a persoanelor juridice de drept privat

JUDETUL	VOLUM (mii mc)
Alba	43.2
Arad	93.5
Argeș	179.1
Bacău	90.1
Bihor	58.7
Bistrița-Năsăud	78.0
Botoșani	13.5
Brașov	57.2
Brăila	0.1
Buzău	90.0
Caraș – Severin	65.0
Călărași	1.5
Cluj	35.0
Constanța	0.1
Covasna	275.0
Dâmbovița	33.4
Dolj	16.0
Galati	15.0
Giurgiu	2.0
Gorj	45.0
Harghita	400.8
Hunedoara	82.0
Ialomița	6.0
Iași	19.0
Ilfov	2.0
Maramureș	165.0
Mehedinti	22.0
Mureș	154.5
Neamț	90.0
Olt	22.0
Prahova	15.0
Satu-Mare	43.0
Sălaj	40.0
Sibiu	20.4
Suceava	287.6
Teleorman	5.0
Timiș	28.6
Tulcea	0.1
Vaslui	14.0
Vâlcea	232.6
Vrancea	259.0
TOTAL	3100

**REPARTIZAREA PE JUDEȚE
a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior, care poate fi recoltată
în anul 2003 din vegetația forestieră situată pe terenuri
din afara fondului forestier național**

JUDETUL	VOLUM(mii mc)
Alba	18.1
Arad	15.9
Argeș	6.5
Bacău	15.1
Bihor	59.0
Bistrița-Năsăud	15.3
Botoșani	2.5
Brașov	45.0
Brăila	2.9
Buzău	15.7
Caraș -Severin	22.0
Călărași	1.0
Cluj	60.0
Constanța	0.7
Covasna	60.8
Dâmbovița	5.0
Dolj	2.0
Galăț	1.2
Giurgiu	1.0
Gorj	5.2
Harghita	65.4
Hunedoara	20.5
Ialomița	1.0
Iasi	2.0
Ifov	0.8
Maramureș	17.0
Mehedinți	6.0
Mureș	38.8
Neamț	15.8
Olt	1.0
Prahova	2.0
Satu-Mare	18.0
Sălaj	6.2
Sibiu	14.0
Suceava	10.0
Teleorman	3.2
Timiș	8.8
Tulcea	2.5
Vaslui	3.5
Vâlcea	2.7
Vrancea	5.9
TOTAL	600

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, cu modificările ulterioare, referitoare la avizarea unităților de tehnică medicală**

În conformitate cu prevederile art. 3 din Legea nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, cu modificările ulterioare, văzând Referatul de aprobare al Direcției generale farmaceutice, inspecția de farmacie și aparatură medicală nr. OB 14.294/2004,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, cu modificările ulterioare, referitoare la avizarea unităților de tehnică medicală, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 183/2002 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii

nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 27 martie 2002, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 4. — Structura de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Oficiul Tehnic de Dispozitive Medicale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

București, 15 decembrie 2004.
Nr. 1.636.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE
de aplicare a Legii nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, cu modificările ulterioare,
referitoare la avizarea unităților de tehnică medicală

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice stabilesc criteriile generale de evaluare a competenței și capabilității persoanelor fizice sau juridice de a realiza activitățile pentru care solicită avizul prevăzut în art. 3 alin. (2) din Legea nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Structura de specialitate care realizează politica Ministerului Sănătății în domeniul dispozitivelor medicale este Direcția generală farmaceutică, inspecția de farmacie și aparatură medicală din cadrul Ministerului Sănătății.

CAPITOLUL II

Definirea și clasificarea unităților de tehnică medicală

Art. 3. — Unitățile de tehnică medicală sunt unități care au ca obiect de activitate fabricarea, comercializarea, distribuția și prestarea de servicii în domeniul dispozitivelor medicale.

Art. 4. — În funcție de specificul activităților principale desfășurate, unitățile de tehnică medicală sunt:

a) unități care fabrică dispozitive medicale;

b) unități cu activitate de import, depozitare și comercializare;

c) unități cu activitate de reparare, verificare și punere în funcțiune;

d) unități cu activitate în domeniul opticii medicale;

e) unități cu activitate de protezare.

CAPITOLUL III

Avizarea unităților de tehnică medicală

Art. 5. — Avizul de funcționare se emite de către Direcția generală farmaceutică, inspecția de farmacie și aparatură medicală, denumită în continuare *DGFIFAM*, în conformitate cu prevederile Legii nr. 176/2000, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — (1) Avizul de funcționare se emite la solicitarea unităților de tehnică medicală și se înregistrează în baza de date a Ministerului Sănătății.

(2) Pentru obținerea avizului de funcționare unitatea de tehnică medicală înaintează DGFIFAM o cerere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(3) Cererea prevăzută la alin. (2) va fi însoțită de următoarele documente:

a) copie a certificatului de înregistrare la registrul comerțului, cu anexele sale, și, dacă este cazul,

certIFICATELE de înscriere de mențiuni aferente sau alt înscris oficial/act normativ care să ateste înființarea unității solicitante;

b) declarație privind persoana de contact din cadrul firmei pentru probleme de securitate a dispozitivelor medicale și de vigilență;

c) declarație privind categoria dispozitivelor medicale ce fac obiectul activității și producătorii acestor dispozitive;

d) notificarea (împunerea) de la producătorul pe care unitatea de tehnică medicală îl reprezintă, după caz.

Art. 7. — (1) Unitățile de tehnică medicală care înregistrează dispozitive medicale fabricate de un producător din afara statelor membre ale Uniunii Europene, care nu are reprezentant autorizat în Uniunea Europeană, se înregistrează ca reprezentante autorizate ale producătorului.

(2) Calitatea de reprezentant autorizat se menționează în avizul de funcționare, specificându-se producătorul pe care unitatea de tehnică medicală îl reprezintă.

Art. 8. — (1) Avizul de funcționare pentru unitățile de tehnică medicală prevăzute la art. 4 lit. b) se emite în baza documentelor prevăzute la art. 6 alin. (3) și a documentului care confirmă plata taxei prevăzute la art. 41 din Legea nr. 176/2000, cu modificările ulterioare, în termen de 30 de zile de la solicitare.

(2) Avizul de funcționare pentru unitățile de tehnică medicală prevăzute la art. 4 lit. c), d) și e) se emite în baza documentelor prevăzute la art. 6 alin. (3) și a raportului de audit întocmit de Oficiul Tehnic de Dispozitive Medicale, denumit în continuare *OTDM*.

Art. 9. — (1) În cazul unităților de tehnică medicală prevăzute la art. 4 lit. c), d) și e), care au înaintat cerere de avizare, DGFIFAM solicită OTDM evaluarea și/sau auditarea acestora.

(2) În termen de 15 zile lucrătoare de la primirea solicitării Ministerului Sănătății, OTDM va transmite unității solicitante următoarele:

a) documentele tehnice necesare evaluării și auditului;

b) valoarea tarifului de evaluare și/sau de auditare.

(3) Auditul va avea loc în termen de 30 de zile de la confirmarea efectuării plății, la o dată care se va stabili de comun acord cu solicitantul.

Art. 10. — (1) Auditul se finalizează cu un raport de audit care se va transmite solicitantului și Ministerului Sănătății în maximum 15 zile lucrătoare de la data efectuării auditului.

(2) În cazul unui raport de audit favorabil, avizul de funcționare se va emite de către DGFIFAM în termen de 15 zile de la data primirii raportului întocmit de OTDM.

(3) În cazul unui raport de audit nefavorabil, solicitantul poate face contestație la OTDM în termen de 5 zile de la data primirii raportului. Răspunsul la contestație va fi comunicat solicitantului în termen de 15 zile de la data depunerii acesteia.

(4) În cazul în care nu s-au întrunit condițiile efectuării auditului, OTDM informează Ministerul Sănătății despre aceasta în termen de 60 de zile de la primirea solicitării.

Art. 11. — Unitățile prevăzute la art. 4 lit. c), d) și e), pentru care s-a emis aviz de funcționare, se verifică periodic, la 2 ani, de către OTDM, printr-un audit de supraveghere.

Art. 12. — (1) Avizul de funcționare pentru unitățile de tehnică medicală se emite în formatul prezentat în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice, în două exemplare originale, dintre care unul va fi înmănat unității solicitante după achitarea taxei prevăzute la art. 41 alin. (1) din

Legea nr. 176/2000, cu modificările ulterioare, iar celălalt va rămâne în evidența DGFIFAM.

(2) În avizul de funcționare al unității de tehnică medicală se specifică următoarele:

a) toate activitățile desfășurate de unitatea de tehnică medicală;

b) categoriile de dispozitive medicale care fac obiectul activității unității de tehnică medicală;

c) producătorii pentru care unitatea de tehnică medicală are calitatea de distribuitor;

d) producătorii pentru care unitatea de tehnică medicală are calitatea de reprezentant autorizat.

(3) Specificațiile prevăzute la alin. (2) se consemnează în aviz conform documentelor prezentate de unitatea de tehnică medicală și/sau raportului întocmit de OTDM, după caz.

Art. 13. — (1) Avizul de funcționare pentru unitățile de tehnică medicală prevăzute la art. 4 lit. b)—e) este valabil 5 ani de la data emiterii acestuia, cu posibilitatea de a fi reînnoit.

(2) Reînnoirea avizului de funcționare se face la cerere, cu cel puțin 30 de zile înaintea expirării, și urmează procedura de avizare prevăzută în prezentele norme metodologice.

Art. 14. — (1) Unitățile de tehnică medicală au obligația de a comunica DGFIFAM orice modificare ce intervine după obținerea avizului de funcționare.

(2) Modificările prevăzute la alin. (1) se consemnează într-o anexă la avizul de funcționare inițial și se înregistrează în baza de date a Ministerului Sănătății.

(3) Anexele la avizul de funcționare se emit fără ca solicitantul să plătească taxa prevăzută la art. 41 alin. (1) din Legea nr. 176/2000, cu modificările ulterioare.

Art. 15. — Schimbarea sediului ori a denumirii unității de tehnică medicală și înființarea/radierea de puncte de lucru se consemnează în anexa la avizul de funcționare, pe baza documentelor emise de registrul comerțului sau a unui alt înscris oficial ori act normativ care să ateste aceste modificări.

Art. 16. — Extinderea domeniului de activitate cu activități de reparare, verificare și punere în funcțiune, optică medicală, protezare sau înființarea de noi puncte de lucru în care se desfășoară aceste activități se consemnează în anexă pe baza raportului de audit întocmit de OTDM.

Art. 17. — (1) Întreruperea temporară sau încetarea activității unei unități de tehnică medicală se va comunica în mod obligatoriu DGFIFAM în termen de 30 de zile de la întreruperea temporară sau de la încetarea activității.

(2) În cazul cererii de încetare a activității, titularul va depune originalul avizului la DGFIFAM în maximum 30 de zile de la încetarea activității.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 18. — Avizele de funcționare emise până la data intrării în vigoare a prezentului ordin rămân valabile până la expirarea termenului de valabilitate înscris pe acestea.

Art. 19. — Până la înființarea OTDM prin reorganizarea SVIAM, activitățile prevăzute în prezentul ordin să fie executate de OTDM vor fi duse la îndeplinire de SVIAM.

**CERERE
PENTRU AVIZ DE FUNCȚIONARE A UNITĂȚII DE TEHNICĂ
MEDICALĂ**

Nr.....din.....

Către
MINISTERUL SANATATII
STRUCTURA DE SPECIALITATE IN DOMENIUL DISPOZITIVELOR
MEDICALE

Unitatea de tehnică medicală, persoană fizică autorizată/juridică
.....cu
sediul în și
puncte de lucru în.....
telefon....., fax....., e-mail,
reprezentat prin..... având funcția de
....., solicit eliberarea avizului de funcționare pentru
activitățile de:

import, comercializare, depozitare, pentru dispozitivele medicale din
categoriile:

- 01. Dispozitive medicale implantabile active;
- 02. Dispozitive medicale pentru anestezie, ventilatie pulmonară;
- 03. Dispozitive medicale stomatologice;
- 04. Dispozitive medicale electromedicale;
- 05. Dispozitive medicale de uz medical/general spitalicesc;
- 06. Dispozitive medicale pentru diagnostic in vitro;
- 07. Dispozitive medicale implantabile neactive;
- 08. Dispozitive medicale oftalmologice și optice;
- 09. Dispozitive medicale chirurgicale reutilizabile;
- 10. Dispozitive medicale de unică utilizare;
- 11. Mijloace ajutătoare pentru persoane cu dizabilități;
- 12. Dispozitive medicale pentru diagnostic și tratament cu radiații.

protezare: ortopedică; auditivă; alte tipuri;

optică medicală;

reparare, verificare și punere în funcțiune,

pentru dispozitivele medicale din categoriile:

.....;

alte tipuri de prestări servicii

Anexez următoarele documente:

- a) copie a certificatului de înregistrare la registrul comerțului, cu anexele sale și, dacă este cazul, certificatele de înscriere mențiuni aferente sau alt înscris oficial/act normativ care să ateste înființarea unității solicitante;
- b) declarație privind persoana de contact pentru probleme de securitate a dispozitivelor medicale și de vigilență;
- c) declarație privind categoria dispozitivelor medicale ce fac obiectul activității și producătorii acestor dispozitive.

Solicit înregistrarea unității ca reprezentant al producătorului
..... din țara.....pe baza notificării
(împuternicirii) anexate. *(se completează unde este cazul)*

Data:.....

Semnătura:.....

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ROMÂNIA
MINISTERUL SĂNĂTĂȚIISTRUCTURA DE SPECIALITATE ÎN DOMENIUL
DISPOZITIVELOR MEDICALE

AVIZ DE FUNCȚIONARE

nr..... din

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, cu modificările ulterioare și în baza documentației înaintate, Ministerul Sănătății avizează funcționarea unității

.....
 cu sediul în

.....
 pentru activități de:

import, comercializare și depozitare

DA

NU

pentru dispozitivele medicale din categoriile:

01. Dispozitive medicale implantabile active;
02. Dispozitive medicale pentru anestezie, ventilatie pulmonară;
03. Dispozitive medicale stomatologice;
04. Dispozitive medicale electromedicale;
05. Dispozitive medicale de uz medical/general spitalicesc;
06. Dispozitive medicale pentru diagnostic in vitro;
07. Dispozitive medicale implantabile neactive;
08. Dispozitive medicale oftalmologice și optice;
09. Dispozitive medicale chirurgicale reutilizabile;
10. Dispozitive medicale de unică utilizare;
11. Mijloace ajutătoare pentru persoane cu dizabilități;
12. Dispozitive medicale pentru diagnostic și tratament cu radiații;

protezare

DA

NU

: **ortopedică**; **auditivă**; **alte tipuri**;**optică**

DA

NU

;

Pagina 1 a Avizului de funcționare nr.

reparare, verificare și punere în funcțiune

DA

NU

pentru dispozitive medicale
.....(*se completează categoria dispozitivelor medicale*).....

Unitatea este distribuitor al producătorului:

Unitatea este reprezentant autorizat al producătorului:.....

.....din țara

Orice modificare a condițiilor stabilite prin reglementările Ministerului Sănătății, care au stat la baza avizării, atrage anularea prezentului aviz de funcționare.

Prezentul aviz de funcționare este valabil 5 ani de la data emiterii.

Director,

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.682 din 21 decembrie 2004

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 611 din 17 decembrie 2004

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 172/113/2004 pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate din bugetul de stat și din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate în anul 2004

În temeiul prevederilor Legii bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.498/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea continuității tratamentului bolnavilor cuprinși în programele de sănătate finanțate din bugetul Ministerului Sănătății și din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate,

având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale de asistență medicală din cadrul Ministerului Sănătății și al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. OB. 14.904/CC. 6.838/2004,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 172/113/2004 pentru aprobarea derulării programelor și subprogramelor de sănătate finanțate din bugetul de stat și din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate în anul 2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 și nr. 214 bis din 11 martie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Activitățile subprogramului 2.12 „Transplant de organe și țesuturi“ din anexa nr. II vor avea următorul cuprins:

„Activități:

Testarea potențialilor receptori și înscrierea acestora pe listele de așteptare, precum și a potențialilor donatori

Procurarea de organe și de țesuturi în vederea efectuării procedurilor de transplant

Transportul de organe și transportul personalului specializat pentru transplant de organe

Crearea și managementul Registrului Național de Transplant

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

Coordonarea activității de transplant
Reabilitarea infrastructurii clinicilor
Numărul de transplanturi efectuate pe tipuri:
— transplant renal — 158 (București 70, Cluj-Napoca 70, Iași 14, Timișoara 4);
— transplant hepatic — 15 (București);
— transplant de cord — 20 (București 12, Târgu Mureș 8);
— transplant medular — 32 (Timișoara 15, Târgu Mureș 15, București 2);
— transplant cornee — 300;
— transplant de os — 300“.

2. Anexa nr. III se modifică conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcțiile generale și direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică, unitățile sanitare implicate, precum și direcțiile de specialitate din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Cristian Celea

SUBPROGRAMELE DE SANATATE
finantate din bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate,
in anul 2004

— mii lei —

Denumire program/subprogram	FNUASS Cheltuieli materiale si servicii:medicamente si materiale sanitare specifice
1. Program comunitar de sanatate publica, din care:	1.092.993.837
1.2 Supravegherea si controlul infectiilor HIV/SIDA	981.979.396
1.3 Supravegherea si controlul tuberculozei	111.014.441
2. Program de prevenire si control al bolilor netransmisibile	6.378.285.892
2.1 Prevenirea si combaterea bolilor cardiovasculare	231.812.000
2.2 Preventie si control in patologia oncologica	1.999.962.926
2.3 Preventie si diagnostic precoce in alte boli neurologice	342.000.000
2.4 Preventie si control in diabet si alte boli de nutritie	1.779.745.994
2.5 Profilaxie in patologia psihiatrica si psihosociala	92.594.470
2.6 Preventie in patologia nefrologica si dializa	1.665.117.224
2.7 Preventie si control a hemofiliei si talasemiei	50.033.491
2.8 Preventie in patologia endocrina	47.640.256
2.9 Preventie in traumatologie si in ortopedie	165.549.531
2.12 Transplant de organe si tesuturi	3.830.000
Total	7.471.279.729

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”